

ΕΙΔΗΣΕΙΣ | ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Χαρδούβελης: Ποια είναι τα ρίσκα της ελληνικής οικονομίας

Παρά την εκτίμησή του για βραχυπρόθεσμη ανάπτυξη μέσα στο 2018, ο πρώην υπουργός υποστηρίζει πως πρέπει να γίνουν πολλά ώστε να διαψευσθούν οι δυσμενείς προβλέψεις του ΔΝΤ. Τι λέει για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

**Στέφανος
Κοτζαμάνης**
kotzamanis@euro2day.gr

Δημοσιεύθηκε: 9 Ιανουαρίου 2018 - 07:55

Την αισιοδοξία του ότι η ελληνική οικονομία θα «τρέξει» με θετικούς ρυθμούς μέσα στο 2018, αλλά και την εκτίμησή του πως θα πρέπει να γίνουν σημαντικές κινήσεις προκειμένου να μην επιβεβαιωθεί η απαισιόδοξη πρόβλεψη του ΔΝΤ για ετήσια

μακροπρόθεσμη ανάπτυξη μόλις στο 1%, εξέφρασε ο πρώην υπουργός Οικονομικών Γκίκας Χαρδούβελης, στο πλαίσιο του πολυσυνεδρίου Money Show (εκδήλωση των Μεσογειακή ΑΕΕΔ και Eurocapital AE).

Ειδικότερα, ο κ. Χαρδούβελης εκτίμησε για τη φετινή χρονιά -μεταξύ άλλων- ότι:

- Η οικονομία θα μπει σε φάση **βραχυπρόθεσμης ανάπτυξης**.
- Οι τράπεζες δεν θα χρειαστούν πρόσθετα κεφάλαια, και αν θα χρειαστούν, αυτά θα είναι **περιορισμένα**. Η εκτίμηση του ΔΝΤ για 10 δις. ευρώ είναι υπερβολική. Όσο περισσότερο «τρέξουν» οι πλειστηριασμοί, τόσο χαλαρότερα θα είναι τα stress tests.
- Στα ρίσκα για την οικονομία εντάσσονται η **βαρύτατη φορολόγηση** και ο αργός ρυθμός υλοποίησης των μεταρρυθμίσεων.
- Τον προσεχή Αύγουστο θα ολοκληρωθεί το «**Πρόγραμμα**», με τα μηνύματα να είναι θετικά για τη δυνατότητα μετέπειτα χρηματοδότησης της χώρας.
- Η Ελλάδα θα πρέπει να ξεχάσει την υπόθεση του προγράμματος ποσοτικής χαλάρωσης (QE).
- Οι Ευρωπαίοι «**κάτι θα δώσουν**» στην υπόθεση του χρέους, αλλά αυτό δεν θα είναι σημαντικό.
- Προφανώς και η έξοδος από το Πρόγραμμα δεν θα είναι «καθαρή», καθώς έχουν ψηφιστεί μέτρα για τη διετία 2019-2020 και οι δανειστές θα «είναι από πάνω μας» για πάρα πολλά χρόνια.

Σε ό,τι αφορά τώρα τη μακροπρόθεσμη πορεία της ελληνικής οικονομίας, ο κ. Χαρδούβελης αναφέρθηκε στα επιχειρήματα των αισιόδοξων και των απαισιόδοξων αναλυτών, με το **ΔΝΤ** να συγκαταλέγεται στους τελευταίους.

Το αισιόδοξο σενάριο βασίζεται μεταξύ άλλων σε παράγοντες όπως: **α)** Η εξισορρόπηση από το 2014 του δημοσιονομικού αποτελέσματος και του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, **β)** Η έστω και σε καθυστέρηση, προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων, **γ)** Η αύξηση των εξαγωγών και το άνοιγμα της αγοράς ενέργειας, **δ)** Το γεγονός ότι οι δύσκολες μεταρρυθμίσεις βρίσκονται πίσω μας, **ε)** Ο μειωμένος φόβος του GREXIT και η μεγαλύτερη ωριμότητα του πολιτικού μας συστήματος, **στ)** Η μεγαλύτερη ευχέρεια που υπάρχει για μια αναπτυξιακή μελλοντική στρατηγική.

Ο κ. Χαρδούβελης αναφέρθηκε και στο δυσμενές σενάριο του ΔΝΤ, σημειώνοντας πως «είναι δύσκολο να υπερβεί κάποιος τα επιχειρήματα των απαισιόδοξων σε μακροπρόθεσμη βάση» (αναφέρονται παρακάτω) και για να το πράξουμε αυτό ως χώρα, θα πρέπει να προχωρήσουμε γρήγορα σε μια σειρά από δράσεις, μεταξύ των οποίων το γρήγορο κλείσιμο της τέταρτης αξιολόγησης, η έξοδος στις αγορές με χαμηλά επιτόκια, **οι μεταρρυθμίσεις στον δημόσιο τομέα και στην παιδεία**, η μείωση των φόρων, ο σχεδιασμός του δικού μας μοντέλου ανάπτυξης και για όλα αυτά θα χρειαστεί η προσέλκυση χρήματος από το εξωτερικό.

Ο πρώην υπουργός επίσης αναφέρθηκε στην ανάγκη αλλαγής του ασφαλιστικού συστήματος, κατηγορώντας μάλιστα και τους δανειστές που συμφώνησαν στην ψήφιση του «νόμου Κατρούγκαλου».

«Είναι σίγουρο πως **θα χρειαστεί να ξαναμιλήσουμε** για το ασφαλιστικό σύστημα μέσα στα επόμενα δέκα χρόνια. Κατηγορώ μάλιστα τους δανειστές που δέχτηκαν έναν τέτοιο σύστημα, καθώς αυτοί -σε αντίθεση με την κυβέρνηση- δεν δέχονταν πολιτικές πιέσεις».

Σύμφωνα με τον κ. Χαρδούβελη, ένα ποσοστό των αυξημένων εισφορών θα έπρεπε να κατευθυνθεί στον τρίτο ασφαλιστικό πυλώνα, προκειμένου οι πολίτες να καρπωθούν ανταποδοτικά οφέλη, για τα οποία θα φορολογηθούν όταν θα τα εισπράξουν.

Τα επιχειρήματα των απαισιόδοξων

Μεταξύ αυτών συγκαταλέγονται, τα εξής: **α)** Η αρνητική μεταβολή του πληθυσμού, **β)** Η χαμηλή παραγωγικότητα, **γ)** Το χαμηλό τεχνολογικό περιεχόμενο της παραγωγής, **δ)** Οι επιπτώσεις του υπάρχοντος χρέους στον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, **ε)** Ο εύθραυστος χρηματοπιστωτικός τομέας, **στ)** Η υπερφορολόγηση των «ίδιων και των ίδιων», **ζ)** Η απροθυμία του να αναλάβει κανείς την «ιδιοκτησία του προγράμματος», καθώς και η ευρύτητα διαδεδομένη αντίληψη ότι «τα μνημόνια έφεραν την κρίση».

Στέφανος Κοτζαμάνης

kotzamanis@euro2day.gr